

ved talerstolen, og se det i sammenhæng med det, der ligger her?

Men altså en konstruktiv og positiv sagsbehandling, hvor vi for en gangs skyld måske ikke har så utrolig travlt, men også har mulighed for at drøfte det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Kort efter valget fremlagde regeringen en plan for råd og nævn, som skulle afskaffes, sammenlægges eller beskæres, og regeringen talte om overflødige råd og nævn. Det var primært det billede, der kom ud i pressen.

Desværre kom regeringen ikke uopfordret med en forklaring på, hvorfor disse råd og nævn skulle nedlægges, og derfor har jeg stillet over hundrede spørgsmål til ministrene, hvilket er endt med at skabe en lille bitte smule mere klarhed over situationen.

De råd og nævn, der beskæres eller nedlægges, falder i tre kategorier.

Den første er råd og nævn, som ikke har holdt møder i årevis og derfor ikke har nogen funktion, og som i øvrigt heller ikke har nogen udgifter forbundet med sig. Eller også er det råd og nævn, som består af embedsmænd, der laver et stykke arbejde, som uproblematisk kunne føres over eller udføres på anden vis.

Den anden kategori er hurtigtarbejdende udvalg, hvis arbejdsopgaver slutter i løbet af år 2002. Det vil altså sige, at det måske er en mild overdrivelse af regeringen at sige, at man nedlægger dem, idet der jo faktisk har været tale om udvalg, som alligevel ville afslutte deres arbejde.

Så er der den tredje kategori – det er her, det interessante kommer – af råd og nævn, der nedlægges, hvor interessegrupper og uafhængige eksperter har været repræsenteret. Grunden til, at de råd og nævn er interessante, er selvfølgelig, at regeringen med nedlæggelsen gennemfører en markant magtcentralisering.

I Danmark har vi en gammel foreningstradition, og der er lang tradition for, at de berørte parter netop inddrages i forbindelse med beslutninger om fremtiden. Det synes jeg er en meget, meget positiv tradition, for den sikrer, at borgerne bliver hørt ikke bare hvert fjerde år ved valg, men også i sager, der specielt vedkommer dem. Det er altså set med mine øjne en måde at udvide demokratiet på.

På samme måde er der tradition for at inddrage forskellige sagkyndige i lovgivningsarbejdet, og det gør man dels for at have så stor viden som muligt, før man træffer beslutninger, dels selvfølgelig for at undgå lovsjusk. Jeg mener altså, at det er en relativt praktisk konstellation.

Med regeringens slagting af denne tredje gruppe af råd og nævn, ruller man en del af denne foreningstradition tilbage, og det vil sige, at man indskrænker demokratiet, i hvert fald demokratiet på den måde, som demokratiet ser ud med mine briller, samtidig med at man begrænser vidensmængden i samfundet og øger risikoen for lovsjusk. Derfor er vi i Enhedslisten ikke overvældende lykkelige for denne samlede pakke af nedlæggelser. Jeg synes, det lugter en lille bitte smule af, at man har forsøgt at fjerne fokus fra, at man faktisk vedtager alvorlig magtcentralisering ved at lave det her bunkebryllup af en præsentation.

De råd og nævn, som tilhører de to første kategorier, jeg nævnte, kan Enhedslisten sagtens støtte. Det er fint, at man går ind og luger ud i noget af det, som naturligt vil opstå, når man har en stor offentlig sektor. Dem, der tilhører den tredje kategori, vil vi til gengæld ikke bakke op om. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke mener, at der kan være omstruktureringer inden for de forskellige råd og nævn, men det betyder, at vi nærlæser dem tæt, før vi går ind og tager stilling til dem.

Det lovforslag, vi har med at gøre her, er et led i den nedlæggelse og sammenlægning af råd og nævn, og de falder i kategori nummer tre.

Lovforslaget fremsættes med en masse fine ord, og målsætningerne om fleksibilitet og effektivitet og horisontalt og vertikalt samarbejde er bestemt noget, vi kan støtte. Men en konsekvens af forslaget er, at de ansatte og elever og studerende får mindre indflydelse. I en hel bunke råd og nævn fjerner man indflydelse fra civilbefolkningen, og det er vi imod.

Der er færre pladser til flere organisationer, og det betyder, at organisationer, der repræsenterer elever f.eks. i det almene gymnasium, skal sidde og diskutere forholdene på htx. Det ved de jo ikke så meget om, som de ved om det almene gymnasium. I hvert fald ved de ikke så meget om det som htx'ernes egen organisation. Alternativet for gymnasieeleverne er så slet ikke at være repræsenteret i rådet

KI. 13.55

Med hensyn til en udvidelse af rådet er det jo sådan, som tidligere talere har været inde på, at